

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ

ΤΖΩΝ ΠΡΙΣΤΛΕΪ

μετάφραση: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΕΝ

7

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΘΕΑΤΡΟ

εκδόσεις
ΣΟΚΟΛΗ-ΚΟΥΛΕΔΑΚΗ



Εμείς και ο χρόνος

Τίτλος πρωτοτύπου:
John Pristley, *Time and the Conways*

Υπεύθυνος σειράς: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΧΑΔΑΚΗΣ

Φωτογραφίες: ΟΡΦΕΑΣ ΕΜΠΡΖΑΣ

Φιλολογική-τυπογραφική επιμέλεια: ΑΘΗΝΑ ΣΟΚΟΛΗ

© 2012, ΣΟΚΟΛΗ Α. - ΚΟΥΛΕΔΑΚΗΣ Θ. ΚΑΙ ΣΙΑ ΕΕ
Σπ. Τρικούπη 3-5, 106 83 Αθήνα
Τηλ. 210 3828654-3822732
<http://www.sokolis.gr>
e-mail: athina@sokolis.gr

ISBN 978-960-556-010-2

ΤΖΩΝ ΠΡΙΣΤΛΕΪ

Εμείς και ο χρόνος

(1937)

Μετάφραση
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΕΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΟΚΟΛΗ - ΚΟΥΛΕΔΑΚΗ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙ ΚΟΝΓΟΪΕΨ

ΚΥΡΙΑ ΚΟΝΓΟΪΕΨ

ΑΛΑΝ

ΜΑΤΖ

ΡΟΜΠΙΝ

ΧΕΝΖΕΛ

ΚΕΨ

ΚΑΡΟΛ

ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΤΖΟΑΝ ΧΕΛΦΟΡΝΤ

ΕΡΝΕΣΤ ΜΠΗΒΕΡΣ

ΤΖΕΡΑΛΝΤ ΘΟΡΝΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΣΚΗΝΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

Εκείνη τη νύχτα. Στα εικοστά πρώτα γενέθλια της Κέυ.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

Μια άλλη νύχτα. Σε άλλα γενέθλια.

ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΗ

Εκείνη τη νύχτα πάλι. Στα εικοστά πρώτα γενέθλια της Κέυ.

Η Τρίτη Πράξη αποτελεί συνέχεια της Πρώτης.

Το κείμενο δημοσιεύεται ολόκληρο χωρίς τις περικοπές και τις συνακόλουθες μεταβολές που κρίθηκαν αναγκαίες για την παράσταση.

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

Στο καθιστικό του σπιτιού των Κόνγουεϋ. Φθινοπωρινό βράδυ του 1919. Δωμάτιο ζεστό. Δεξιά, μεγάλο αψιδωτό άνοιγμα με κουρτίνες. Στο βάθος, παράθυρο με σκαλοπάτι μπροστά του και καναπές με μαξιλάρια. Κουρτίνες κλειστές. Αριστερά, αναμμένη σόμπα. Στους τοίχους, ράφια με βιβλία. Κάποια καλά έπιπλα και συμπαθητικοί πίνακες. Βρισκόμαστε προφανώς σ' ένα από εκείνα τα ακαθόριστης χρήσης δωμάτια που χρησιμοποιούν οι οικογένειες περισσότερο απ' το καθιστικό και τους προσδίδουν διάφορες ονομασίες: το πίσω δωμάτιο, το πρωινό δωμάτιο, το δωμάτιο μελέτης, το παιδικό δωμάτιο, το μπλε, καφέ ή κόκκινο δωμάτιο. Το συγκεκριμένο θα μπορούσε να λέγεται το κόκκινο δωμάτιο, αφού οι αποχρώσεις του κυμαίνονται από ροζ μέχρι μελιτζανί, και δημιουργούν ένα υπέροχο περιβάλλον για τα κορίτσια που είναι ντυμένα για το πάρτι.

Όταν ανοίγει η αυλαία, σκοτάδι. Ύστερα το μόνο που βλέπουμε είναι το ισχυρό φως του χολ που περνάει σταδιακά μέσα απ' τις κουρτίνες του αψιδωτού ανοίγματος δεξιά και το φως της φωτιάς στην άλλη πλευρά. Βέβαια, ακούμε νεανικές φωνές να φλυαρούν, να γελούν και να τραγουδούν, ακούμε την οξεία σύντομη έκρηξη ενός ή δύο βαρελότων και παιγμένη στο πιάνο δημοφιλή χιουμοριστική μελωδία. Μετά από λίγο φωνές που συνοδεύουν αυτή τη μελωδία. Η ατμόσφαιρα είναι πολύ χαρούμενη και έχουμε την αίσθηση ενός πάρτι εν εξελίξει που δεν έχει μεταφερθεί ακόμη σε αυτό το δωμάτιο. Θα πρέπει να δοθεί αρκετός χρόνος στο κοινό, ώσπου να γίνει αυτό αντιληπτό και ν' αρχίσουν ν' ακούγονται καθαρές οι φωνές των ηθοποιών.

ΧΕΗΖΕΛ (εκτός σκηνής δεξιά, δυνατά και καθαρά) Μαμά, πού να τα βάλουμε αυτά;

ΚΥΡΙΑ ΚΟΝΓΟΥΕΪ (εκτός σκηνής – μακρύτερα, αλλά πολύ καθαρά)
Στο πίσω δωμάτιο. Μετά θα παίξουμε εδώ.

ΧΕΗΖΕΛ (εκτός σκηνής) Τέλεια! (φωνάζει σε κάποιον μακριά – σχεδόν ωρύεται) Κάρολ, στο πίσω δωμάτιο. Μην τους αφήσεις να μπου, μητέρα.

Μια στιγμή κι ύστερα ορμάει μέσα και ανάβει τα φώτα. Εξαιρετικά όμορφη εικοσάχρονη κοπέλα, εξάισια ντυμένη με βραδινό φόρεμα. Κρατάει μια αγκαλιά με παλιά ρούχα, καπέλα και τα παρόμοια, που χρησιμοποιούνται στα παιχνίδια κοινωνικών συναναστροφών. Εξαιρετικά καλόκεφη. Μόλις αφήνει τα ρούχα στον καναπέ δεξιά, ορμάει μέσα η Κάρολ Κόνγουεϊ φέρνοντας κι άλλα. Είναι μόλις δεκαεφτά ή δεκαοχτώ χρόνων – ελκυστική, γλυκιά και ευδιάθετη. Ενθουσιασμένη και λαχανιασμένη από το τρέξιμο στις σκάλες. Ανάμεσα στ' άλλα κρατάει κουτί από πούρα γεμάτο μουστάκια, μούσια, ψεύτικες μύτες, μονόκλ, γυαλιά και τα παρόμοια. Η Χέηζελ ανάβει τη λάμπα. Η Κάρολ πετάει πάνω στην τραπεζαρία δεξιά παλιό γυναικείο καπέλο, όπου μικρή μαύρη βεντάλια και ισπανική τσατσάρα.

ΚΑΡΟΛ (λαχανιασμένη) Βρήκα... (κοιμένη ανάσα) ...το κουτί... με τα μουστάκια και τα γένια...

Αφήνει τα υπόλοιπα ρούχα στον καναπέ.

ΧΕΗΖΕΛ (θρίαμβος) Το 'ξερα πως δεν το έχουμε πετάξει.

ΚΑΡΟΛ Ποιος να τολμήσει να το πετάξει; (ανοίγει το καπάκι) Κοίτα! (η Χέηζελ κάνει να το πάρει) Άσ' το κάτω!

ΧΕΗΖΕΛ (όχι θυμός) Χαζή είσαι, παιδί μου; Αφού πρέπει να το δω. (εξερευνούν σαν τα παιδάκια με ανυπομονησία το περιεχόμενο του κουτιού) Αυτό εδώ το πρόλαβα! (ψαρεύει μεγάλο μαραμένο μουστάκι) Κι αυτό!

Ψαρεύει ψεύτικη χοντρή και στρογγυλή μύτη που είναι κολλημένη σε κόκκινο μουστάκι.

ΚΑΡΟΛ (πλάσμα ανιδιοτελής) Εντάξει, αλλά μην πάρεις εσύ όλα τα ωραία, Χέηζελ. Τι θα μείνει για την Κέυ και τη

Ματς; (κοιτάζει τα ρούχα στον καναπέ) Εγώ νομίζω, η Κέυ πρέπει να διαλέξει πρώτη. Εκείνη έχει γενέθλια – όχι εμείς. Άσε που τρελαίνεται να παίζει Γρίφους. Η μητέρα αποκλείεται να πάρει απ' αυτά εκείνη θέλει πιο χτυπητά αξεσουάρ. Θα θέλει να ντυθεί καμιά Ισπανίδα, καμιά Ρωσίδα... τέτοια... Τι κάνεις;

Η Χέηζελ, που είχε στρέψει στο πλάι για να δέσει μύτη και μουστάκι, τώρα έχει τελειώσει – αν και όχι με ιδιαίτερη ασφάλεια. Στρέφει.

ΧΕΗΖΕΛ (βαθιά φωνή) Πολύ καλημέρα σας!
ΚΑΡΟΛ (κραυγή ενθουσιασμού) Ο κύριος Πέννυμαν! Αυτός στο χαρτοπωλείο, Χέηζελ. Τον ξέρεις. Είναι εκείνος που σιχαίνεται τον Λούντ Τζωρτζ; κουνάει έτσι αργά το κεφάλι όλη την ώρα και σου λέει: «Ο Λούντ Τζωρτζ; Φρικαλέος τύπος!». Αχ, έλα, Χέηζελ, θα μας κάνεις τον κύριο Πέννυμαν;
ΧΕΗΖΕΛ (φυσιολογική φωνή) Δεν μπορώ, Κάρολ. Δύο φορές τον έχω δει όλες κι όλες. Αφού εγώ δεν πάω ποτέ στο χαρτοπωλείο.

Από την πόρτα προβάλλει ο Άλαν, βλέπει τη Χέηζελ και χαμογελάει. Ντροπαλός, ήσυχος νεαρός, λίγο μεγαλύτερος απ' τα είκοσι – ίσως με ελαφρύ ψεύδισμα. Ντυμένος ατημέλητα με συνηθισμένα ρούχα. Τον βλέπει η Κάρολ, τρέχει, τον πιάνει απ' το χέρι και τον φέρνει κοντά στη Χέηζελ.

ΚΑΡΟΛ Έλα μέσα, Άλαν, μη βλέπουν οι άλλοι. Όχι, πες: δεν είναι ίδια ο κύριος Πέννυμαν απ' το χαρτοπωλείο; Αυτός που σιχαίνεται τον Λούντ Τζωρτζ;
ΑΛΑΝ Ναι... μοιάζει λίγο...
ΧΕΗΖΕΛ (ψεύτικη, βαθιά φωνή) «Τον σιχαίνομαι τον Λούντ Τζωρτζ».
ΑΛΑΝ Ε, όχι – δεν μιλάει έτσι, Χέηζελ.
ΚΑΡΟΛ Ναι, καμιά σχέση. Αυτός λέει... (μάλλον καλή μίμηση χοντλής φωνής σχεδόν αμόρφωτου ανθρώπου) ...«Να σας πω εγώ, δεσποινίς Κόνγουεϋ, τι εστί Λούντ Τζωρτζ. Θα το μετανιώσουν πικρά όσοι τον διάλεξαν».

ΑΛΑΝ (χαμόγελο) Ναι, έτσι μιλάει. Τέλειο, Κάρολ!
ΚΑΡΟΛ (ενθουσιασμός) Ηθοποιός έπρεπε να γίνω. Στο σχολείο έλεγαν, καλύτερος Σάυλοκ δεν έχει περάσει.
ΧΕΗΖΕΛ (βγάζει μύτη και μουστάκι) Κάρολ, αυτά –αν σ' αρέσουν– πάρ' τα.

Της τα δίνει.

ΚΑΡΟΛ (τα παίρνει) Σίγουρα δεν τα θες; Αν κι εμένα δεν μ' αρέσει να παίζεις βλαμμένους. Εσύ είσαι κούκλα. Θα τα βάλω εγώ να κάνω τον κύριο Πέννυμαν. Δεν μπορούμε κάπως να τον βάλουμε στο τρίτο συνθετικό; Που έχουμε πήξει στους στρατηγούς.

ΑΛΑΝ Σωστό. Πες στην Κέυ να χρησιμοποιήσει τον κύριο Πέννυμαν.

ΚΑΡΟΛ Κανονικά η Κέυ έπρεπε να είναι εδώ να τα οργανώνει.

ΑΛΑΝ Έρχεται. Α, κι η μητέρα είπε, μην τα κάνετε όλα χάλια εδώ μέσα.

ΚΑΡΟΛ Άμα δεν τα κάνουμε χάλια, πώς θα παίξουμε Γρίφους;

ΧΕΗΖΕΛ Καλά, όταν αρχίσει να ντύνεται η μητέρα, θα σου πω εγώ αν θα γίνουν όλα χάλια. Η μητέρα είναι η χειρότερη απ' όλους. (στον Άλαν) Ελπίζω η γερουσία ν' αρχίσει να φεύγει σιγά σιγά.

ΑΛΑΝ Φεύγουν.

ΧΕΗΖΕΛ Άμα λείπουν αυτοί, έχει περισσότερη πλάκα. Άσε που, όσο είναι αυτοί εδώ, η μητέρα αποκλείεται να παίξει. Άλαν, πες στην Κέυ και στη Ματζ να έρθουν εδώ.

ΑΛΑΝ Πάω.

Βγαίνει. Μέσα από το θόρυβο του πάρτι ξεχωρίζουμε φωνή: «Τι θα γίνει; Είστε έτοιμοι;» και τα παρόμοια. Τα δυο κορίτσια αρχίζουν ν' αναποδογυρίζουν τα ρούχα. Η Χέηζελ παίρνει μερικά γυναικεία ρούχα παλαιάς εποχής και τα δοκιμάζει πάνω της.

ΧΕΗΖΕΛ (παίρνει παλιά βραδινή κάπα) Εδώ κοιτά! Όχι, εσύ το πιστεύεις πως φορούσαν κάποτε αυτή την αηδία;